

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Rebus Iaponicis, Indicis, Et Pervanis Epistolæ
Recentiores**

Hay, John

Antverpiae, 1605

Qvomodo Illi Viginti Sex Svffixi Sint Crvci. Capvt XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61204)

erant in itinere, & sententia Regia non erant comprehensi. Respondit Fazamburus, Etsi comprehensi in ea non sint; tamen posse se eos dimittere, hoc ipso quod sibi à ministris Regis acto scripto traditi essent. Cum verò subiungeret Patet, minimum expectaret, quoad à Gibonoscio haberetur responsum. Nec potest possum, inquit Fazamburus, venire enim facile in suspitione acceptorum munerum. Itaque media omnia ad liberandos illos duos, quos merito vocare possumus Aductos, tērata ad irruentem ciderūt, ita disponēte diuina, a quo omnia regūtur, providentia.

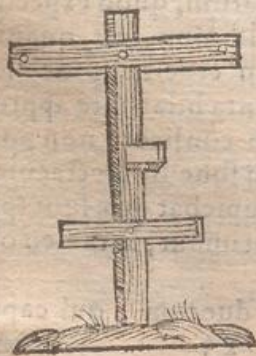
Degebat sub hoc tempus Reuerendissimus Episcopus Napolitanus, qui, dum cum bona Fazamburi venia in loco supplicij comparere non posset, per quendam omnibus dedita opera, nominatim autem Patribus Franciscanis, suam impertuit, adiunctisque bis amoris plenius, benedictionem. Cui vicissim P. Commissarius omnium nomine magnas gratias referri iussit, simul etiam deprecatus veniā, quod suae Reuerend. Dominat. non perinde, ac fuerat, obsecuti fuissent.

DE QUOMODO ILLI VIGINTI SEX SVPERFIXI SINT CRUCE.

FIXI SINT CRUCE.

CAPVT XIV.

DE CREVERAT Fazamburus hos homines è medio tellico in ordinario supplicij loco, in quo & tunc exstabant solentia cruce, sed Lusitanorum interpellatione coactus est mutare sententiam. Ex altera viæ parte versus mare eminebat conuexum planitie viginti sex crucium capace, cum suis, instar Calvarie montis, ad ascendendum quasi gradibus. Huc ergo Fazamburus curauit in gratiam Lusitanorum, vt dicebamus, deportari cruce; qui cogitabant suo tempore in benedictorum horum altissimarum Christi memoriam ibi excitare Ecclesiam, eamque vocari S. Mariam martyrum.

Crucis, apud Iaponios in multitudine minimis facinorosis vltate, duo habentur ligna transfuersaria, alterum ad brachia, alterum ad pedes: mediæ item crucium breue lignum est pōderi corpori retinendo, cui reus insidet velut equo. Quilibet igitur crux constat quatuor lignis, liquet ex effigie hīc subiecta. Non vniuersis clavis, sed manus pedesque alligantur.

MORTE XXVI. CRUCIFIXORVM. 319

Funibus, aut manicis ferreis, quæ lignis transuersariis clavis fune affixæ. Collum quoque confringunt neruo ferreo ligno infixo. Funibus item astringunt cruci & cingulum & brachia inter scapulas & cubitum, sic prorsus, vt totum corpus bene sustentetur. Deinde dimittunt crucem in fossam, lapidibusque iniectis & terra obfirmant. Mox succedit carnifex lancea præacuta, macharæ ancipiti non absimili, armatus, eamque tanta vi adigit in latus dextrum crucifixi, vt penetret in sinistram vsque ad cor, Nonnumquam duo sunt carnifices, qui dum simul vtrumque latus confodiunt, transuerso obiectu lancearum quasi crucis formam expriment. Ita fit vt rei, vno tantum sanguinis fluxu, minimo temporis puncto spiritum Deo reddant. Quod si non statim moriantur, duplicat ictum carnifex: atque ita finem faciunt.

Cum ergo fortes Christi milites ad hunc locum peruenissent, Fazamburus curauit collem omnem à sclopetariis & lanceariis circumdari, spacio tantum septem vel octo passuum inter ipsos & cruce interposito, nec passus est quenquam propius assistere præter iustitiæ ministros, P. Pasium & P. Rodrighez. Ingressu in septum factum, noua lætitia oborta est militibus Christi ex conspectu crucium. Pater F. Martinus elata voce cecinit canticum, *Benedictus Dominus Deus Israël.* Pater F. Petrus, oculis cælo infixis, stabat quasi contemplatione quadam profunda absorptus. Ludouiculus illico petiit, quænam sua crux esset, eaque demonstrata, magna deuotione & seruore ad eam accurrit. Fuerunt autem omnes quæ puncto temporis acti in truce: eo quod quilibet suam haberet attributum ministrum, & omnia necessaria singulis ad manum parata. Hic autem erat crucifixorum ordo: Alter ab altero tribus vel quatuor distabat passibus vultu Nangasacum conuerso. Ad dexteram P. Franciscanorum erant decem Iaponij, & alij decem, annueratis tribus è Societate, ad sinistram. Ac ab Orientali quidem parte primus erat Franciscus, is qui iuuandorum P. Franciscanorum causa comitatus fuerat, & à milite, vt diximus, in numerum relatus, qui baptismi signaculum ante octo menses primum acceperat. Secundus erat Cosmus Tachegia, ex regno Ozari, recenter item baptizatus, qui artem profitebatur acuendi machæras. Captus fuerat Ozacæ cum F. Martino, agens illorum Patrum interpretem. Tertium locum tenuit Petrus Suchegirus, alter ille, qui comitatus fuerat, vt operam suam locaret captiuis. Quartus erat Michaël Cozachi ex regno Ilce, cuius ars erat conficere sagittas. Quinto loco sequebatur Iacobus Ghisai è Societate nostra sexaginta quatuor annorum, Christianus peratiquus, &

boni exempli. Is receperat se in domum nostram, ut totum se dederet Deo: in qua magna caritate rerum externarum curam non habuit; singulariter autem meditationi Passionis D. N. valde erat addictus. Proximus huic erat Paulus Michi Iaponius trium annorum supra triginta, a puero sacris aquis tinctus, & ante undecim annos prius in Societatem receptus. Concionator erat, magnoque accendebat Zelo iuuandi proximum, velut ex eo, quod iam dicam, colligi potest: Decem vel duodecim diebus ante attributas Ozace quibus nostris excubias, obuiam fortè factus turbæ ex Magistratus ecclesie deducenti hominem Ethnicum, ob nescio quod scelus, ad supplicium, magno animo facta via per confertam multitudinem penetrat ad reum, concionatur homini vsque ad locum vbi carcer erat multandus, cedentem veritati baptizat, & inuocantem nomen IESV & MARIÆ in cælum mittit.

Septimus erat Paulus Ibarchi ex Oari, qui recenter adiuuatus erat Christo. Octauus fuit Ioannes oriundus Goto decem & octo uem annos natus, a prima pueritia in fide institutus, & demum ut supra diximus, Societati adscriptus. Nonus erat Ludouicus puer 11 vel 12 annorum, qui paucis mensibus fuerat Christianus natura viuax, & Pauli Ibarchi ante nominati nepos. Decimus erat Antonius Nangafachanus, adolescētulus item annorum undecim, candidæ admodum naturæ. Undecimus sequebatur P. F. Petrus ex Episcopatu Hispaniæ Auilano, vir quadraginta octo annos natus, admodum religiosus, doctus, concionator, ardens zelus animarum. Duodecimus, F. Martinus de Ascensione ex Vario in la Cantabriæ, trigessimum ætatis annum agens, qui anno 96 cum F. Francisco Blanco in Iaponiam venerat. Decimus tertius erat Philippus de Iesu Mexicanus, qui captus in naue disfracta ad Tozzam venerat Meacum, ut sacros ordines acciperet ab Episcopo, & postea rediret Manilã: unde a superiore missus erat eadem de causa in nouam Hispaniam. Decimus quartus erat F. Iulius Garzia ex Bazaino Indiæ Orientalis, qui è Iapone traiecit ad Manilam, ibi ordini S. Francisci nomen dederat, & magno spiritu Iaponicè concionabatur. Decimus quintus erat P. F. Franciscus Blancus ex Monteregio Galitiæ, triginta circiter annorum. Decimus sextus F. Franciscus de S. Michaeli ex Parilia non longe à Neapoli sita, ad mortem demonstrauit. XVII Matthias, qui haud multo tempore extiterat Christianus: de quo satis multa supra XVIII. Lotharius Carasumarus ex Oari, septem octo ue annorum Christianus, peritum Franciscanorum interpret primarius, & caritatis operibus

appime deditus, maximè erga incurabiles. Erat autem frater mi-
 nius Pauli Ibarchi supradicti, & patruus Ludouiculi. XIX. Ven-
 tura, Meacensis, qui in tenella sua ætatura fonte baptismatis erat
 elutus: deinde pupillus relictus in Bonziorum ordinem descie-
 rat. Sed quodam die memoria repetens se baptizatum, per Patres
 Franciscanos Ecclesiæ sanctæ restitutus est, quibus inseruiens tã
 felicem meruit fortunam. XX. erat Thomas Cozachi, filius Mi-
 chaëlis Cozachi supra nominati, qui decimum-quintum annum
 agebat. XXI. Ioachimus Saccachibara annorum 40. XXII. Fran-
 ciscus medicus Meacensis, 46 annorum. XXIII. Thomas Danchi,
 verus Christianus, item Franciscanorum interpres. XXIV. Ioan-
 nes Chimoia. XXV. Gabriel ex regno Isce, annorum 19. Vultimus
 fuit Paulus Suzuchi ex Oari, etiam Franciscanorum interpres.

Cracibus ergo hoc ordine defixis, mirabile fuit videre omnium
 constantiam, ad quam eos hortabantur, partim P. Passus, partim
 P. Rodrighez. Pater Commissarius semper constitit quasi immo-
 rus oculis in cælum coniectis. F. Martinus ad agendum diuinæ
 bonitati gratias concinebat quosdam psalmos, adiuncto versicu-
 lo: *In manus tuas Domine*. F. Franciscus Blancus etiam clara voce
 Deo agebat gratias. F. Gonsalvus admodum elata voce dicebat
 Dominicam orationem, & Salutationem Angelicam. Paulus Mi-
 chi frater noster videns se consistere in suggestu omnium, quos
 vnquam habuerat, honoratissimo, primùm circumstantibus ape-
 ruit se Iaponium & de Societate I E S V esse, morique propter an-
 nunciatum Euangelium, & gratias Deo ob beneficium tam exi-
 mium agere, deinde hæc verba subiecit: Cùm ad hoc tēporis pun-
 ctum peruenerim, è vobis neminem esse opinor, qui me credat
 velle parcere veritati. Declaro itaque vobis, nullam esse ad salu-
 tem viam, nisi quam tenent Christiani. Quæ cùm doceat me igno-
 scere inimicis & omnibus, qui me offenderunt, ego libenter Re-
 gi omnibusque meæ mortis autoribus ignosco, eosque rogo vt
 Christiano baptismo initiari velint. Hinc oculis in socios con-
 uersis cepit eos in hoc extremo conflictu animare: in quorum
 omnium vultibus læticia quædam apparebat, sed in Ludouico
 singularis: cui cùm alius quidam Christianus acclamaret, breui-
 cum futurum in Paradiso, digitorum totiusque corporis gestu
 gaudij pleno omnium in se spectantium oculos conuertit. Anto-
 nius, qui Ludouici claudebat latus, oculis cælo infixis, post invo-
 catum sanctissimum nomen I E S V & M A R I Æ accinuit Psalmi.
Laudate pueri Dominum: quæ didicerat Nangasachi in institutione
 Catecheseos: in ea enim dedita opera pueris quidam Psalmi hæc
 Y y 3 in rem

349 HISTORICA RELATIO DE

in rem ediscendi traduntur. Alij denique repetebant, IESU MARIAM, serena facie: nonnulli etiam exhortabantur circumstantes ad vitam Christiano dignam; hisque & alijs similibus actionibus promptitudinem moriendi demonstrabant.

Tum carnifices quatuor coepere vaginis (quæ Japonis vitæ sunt) eximere lanceas: ad quarum horrificum conspectum omnes fideles acclamarunt IESU MARIA, & quod plus, est compunctio ratio secuta miserabilis ipsos feriens cœlos. Carnifices quatuor eorum vno alteroque ictu breuissimo tempore exanimarunt. Quis signum adhuc vitæ daret, eum iterato ictu confodiebant. Quæ hic licuit cernere Christianorum circumstantium ardorem, qui per medios satellites, fustuario eorum neglecto, ad cruce currere, alij vt sudaria sua martyrum sanguine imbuerent, alij ex vestium limbo aliquid detraherent, alij vt reliquiarum locum aliquid auferrent.

Hic fuit militum Christi felix exitus, qui fortiter dimicantes gloriosam ex hoste retulere victoriam. Vt autem innocentes eorum omnibus patefieret, permisit DEVS, vt Fazamburus rareret hic erigi hastam, in qua descripta erat mortis sententia.

DE PIETATE A CHRISTIANIS
POST DICTAM NECEM
declarata.

CAPVT VLTIMUM.

QVAMVIS Fazamburus non parum succenseret in sancta quadam vi reliquias quasdam è seruis Detraherent, ideoque mandasset satellitibus, vt fustibus opererent omnes ad repetendum Nangasachum; tamen postea domum rediit, tam multi vndique confluxere, vt aliqui de stibus Martyrum abscinderent, vt multi in crucibus manentibus non satis decenter conrecti, & singillatim nouem religiosi. Quare prouisor confraternitatis Misericordiæ eorum corpora ecclesiæ storeis, loco vestium, operiri curauit.

Eadem religione multi etiam è remotis regionibus tanto numero concurrere, vt Fazamburus compulsus fuerit duplicatim stodibus aditum eis præcludere; ipsiq; militum ducibus submittenda pœna iubere, ne vllâ crucifixorū corpus suerere aucti. Verū nec hac seueritate cohiberi potuit eorū pieras; permittenti enim, prætextu aliorum negotiorum, transigendorum, reliquias illam dessectebant, tantum vt reliquias seruorū Dei rareret.